

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 10

Fylke: Rogaland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Vikedal

Emne: Lynging og mosing

Bygdelag: - 4 -

Oppskr. av: Liva Solheim

Gard:

(adresse): Vikedal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Knut Lillemo

SVAR

I Lynging.

1. En har sluttet med å sanke lyng nå i vår bygd - for ca. 50 år siden.
2. En sanket lyng om ettersommeren og høsten. Det kalles å lynga.
3. En nyttet en almindelig lja med langorb, sjeldnere sigd.
4. Lynging var helst mannfolkarbeid.
5. En reknet å kunne slå lyngen hvert fjerde år.
6. En kjørte lyngen heim på hjulslide.
7. Den ble oppbevart i løa som høyet. Den måtte ikke ligge for lenge ute i solen, en tok den helst inn samme dag den var slått.

8. Det var helst kyrne som fikk lyngen.
Fikk den alene; ikke hakket. Fikk
et lite "fang" om gangen.

9. Lynq ble ansett som godt for, og kyrne
likte det.

B.

1. Tidlig om våren dro en kyrne ut
for å ete lynq. Vet ikke av at en
søpte vekk støen for dem.

2. Det var sauer, geiter og ungkyr en
lot beite slik.

3. Det var vanlig framgangs måte for,
og enda er det vanlig å la sauer beite
på lyngen.

4. En reknet det for godt for.

Mosing.

Mosing har ikke vært brukt her -
så vidt en vet om.

3051

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING